ត្រៃសរណគមន៍

ពុទ្ធំ សរណំ គច្ឆាមិ *ខ្ញុំព្រះករុណាសូមដល់នូវព្រះពុទ្ធ ជាទីពឹងទីរឭក ។*

ធម្មំ សរណំ គច្ឆាមិ *ខ្ញុំព្រះករុណាសូមដល់នូវព្រះធម៌ ជាទីពឹងទីរឭក ។*

សង្ឃំ សរណំ គច្ឆាមិ *ខ្ញុំព្រះករុណាសូមដល់នូវព្រះសង្ឃ ជាទីពឹងទីរឭក ។*

ទុតិយម្បិ ពុទ្ធំ សរណំ គច្ឆាមិ *ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះពុទ្ធជាទីពឹងទីរឭក (ជាគម្រប់ពីរដង) ។*

ទុតិយម្បិ ធម្មំ សរណំ គច្ឆាមិ *ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះធម៌ជាទីពឹងទីរឭក (ជាគម្រប់ពីរដង) ។*

ទុតិយម្បិ សង្ឃំ សរណំ គច្ឆាមិ *ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះសង្ឃជាទីពឹងទីរឭក (ជាគម្រប់ពីរដង) ។*

តតិយម្បិ ពុទ្ធំ សរណំ គច្ឆាមិ *ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះពុទ្ធជាទីពឹងទីរឭក (ជាគម្រប់បីដង) ។*

តតិយម្បិ ធម្មំ សរណំ គច្ឆាមិ *ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះធម៌ជាទីពឹងទីរឭក (ជាគម្របីដង) ។*

តតិយម្បិ សង្ឃំ សរណំ គច្ឆាមិ *ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះសង្ឃជាទីពឹងទីរឭក (ជាគម្រប់បីដង) ។*

សិក្ខាបទ ៥

១. បាណាតិបាតា វេរមណី សិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមសមាទាននូវសិក្ខាបទ គឺចេតនាជាហេតុវៀរចាកកិរិយាធ្វើសត្វ មានជីវិតឲ្យធ្លាក់ចុះ គឺសម្លាប់សត្វ ។

២. អទិន្នាទានា វេរមណី សិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមសមាទាននូវសិក្ខាបទ គឺចេតនាជាហេតុវៀរចាកកិរិយាកាន់យកនូវវត្ថុដែលគេមិនបានឲ្យដោយកាយ ឬដោយវាចា ។

៣. កាមេសុមិច្ឆាចារា វេរមណី សិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមសមាទាននូវសិក្ខាបទ គឺចេតនាជាហេតុវៀរចាកកិរិយាប្រព្រឹត្តខុសក្នុងកាមទាំងឡាយ ។

៤. មុសាវាទា វេរមណី សិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមសមាទាននូវសិក្ខាបទ គឺចេតនាជាហេតុវៀរចាកកិរិយានិយាយនូវពាក្យកុហក ។

៥. សុរាមេរយមជ្ជបមាទដ្ឋានា វេរមណី សិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមសមាទាននូវសិក្ខាបទ គឺចេតនាជាហេតុវៀរចាកកិរិយាជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រមាទ គឺផឹកនូវទឹកស្រវឹង គឺសុរា និងមេរ័យ ។

ធម៌សុំសេចក្តីសុខ សេចក្តីចម្រើន

ឥច្ចេវមច្ចន្ត នមស្សនេយ្យំ នមស្សមានោ រតនត្តយំ យំ

បុញ្ញាភិសន្ទំ វិបុលំ អលត្ថំ តស្សានុភាវេន ហតន្តរាយោ ។

ខ្ញុំសូមនមស្សការ លើកហត្ថាឱនសិរសី បង្គំគុណទាំងបី ខ្ពស់លើសលប់ត្រៃលោកា សូមបុណ្យកងកុសល ឲ្យមានដល់យើងខ្ញុំណា ពេញពោរស្មើធារា ដូចជលសាធំទូលាយ សូមឲ្យកំចាត់បង់ អពមង្គលទាំងឡាយ ឲ្យជៀសចេញចាកឆ្ងាយ ក្តីអន្តរាយកុំបីមាន ដោយកម្លាំងអានុភាព បុញ្ញលាភជាប្រធាន កងបុណ្យរាសីមាន សូមបានក្សាន្តកុំមានមោះ ដោយគុណនមស្សការ ត្រៃរតនាប្រសើរខ្ពស់ សូមអានិសង្សនោះ ដាក់ដល់ឋាននិព្វានហោង៕

ធម្មសង្វេគបច្ចវេក្ខណបាដ្ឋក

សព្វេ សង្ខារា អនិច្ចា សព្វេ សង្ខារា ទុក្ខា សព្វេ ធម្មា អនត្តា ។ អធុវំ ជីវិតំ ធុវំ មរណំ អវស្សំ មយា មរិតព្វំ មរណបរិយោសានំ មេ ជីវិតំ ។ ជីវិតំ មេ អនិយតំ មរណំ មេ និយតំ ។ អចិរំ វត អយំ កាយោ បឋវឹ អធិសេស្សតិ ឆុឌ្ឌោ អបេតវិញ្ញាណោ និរត្ថំ វកលីគរំ ។

សព្វេ សង្ខារា អនិច្ចា   សង្ខារគឺរាងកាយ និងចិត្ត
ព្រមទាំងរូបធម៌នាមធម៌ពិត   ទាំងអស់នេះឥតទៀងទាត់ទេ ។
ព្រោះកើតឡើងហើយត្រូវរលត់   មានហើយក៏ផុតទាំងយើងគេ
មនុស្សសត្វទេវតាមិនទំនេរ   ក្មេងចាស់ផងដែរគួរអាណិត ។
សព្វេ សង្ខារា ទុក្ខា   សង្ខារគឺរាងកាយ និងចិត្ត
ព្រមទាំងរូបធម៌នាមធម៌ពិត   ទាំងអស់នេះឥតបានសុខឡើយ។
កើតចាស់ឈឺស្លាប់គ្រប់ៗ គ្នា   គ្រប់ពេលវេលាពុំដែលស្បើយ
គេចមិនរួចទេកាលកើតហើយ   គេចមិនរួចឡើយពីរឿងនេះ ។
សព្វេ ធម្មា អនត្តា   វត្ថុផងណាគង់វបេះ
គង់បានទទួលផលដូច្នេះ   ព្រោះតែធម៌នេះមិនមែនខ្លួន ។
អធុវំ ជីវិតំ ធម៌   ជីវិតនេះហ្ន៎មិនខ្ជាប់ខ្ជួន

ប្រែប្រួលជានិច្ចទៅតាមក្បួន *ថាជីវិតខ្លួនមិនស្ថិតស្ថេរ ។*
ធុវំ មរណំ *ធម៌នេះពិត* *ថាយើងឥតនៅបានយូរទេ*
ព្រោះតែធម៌នេះមិនស្ថិតស្ថេរ *ទើបនាំយើងគេឲ្យស្លាប់ពិត ។*
អវស្សំ មយា មរិតព្វំ *មច្ចុជើងខ្លាំងមិនដែលអាណិត*
អាសូទេវតាឬមួយសត្វ *មច្ចុតាមកាត់ជីវិតគ្រប់គ្នា ។*
មរណបរិយោសានំ *គ្មានគ្រឿងប្រឆាំងរាំងការពារ*
មេ ជីវិតំ *យើងរាល់គ្នា* *ចាស់ក្មេងឈឺជាស្លាប់ប្រាកដ ។*
ជីវិតំ មេ អនិយតំ *ព្រោះជីវិតយើងមិនទៀងទាត់*
មរណំ មេ និយតំ *(ទីបំផុត)* *ជីវិតប្រាកដស្លាប់ទាត់ទៀង ។*
អចិរំ វត អយំ កាយោ *កាយនេះហ្ន៎សង្វេគឥតល្មៀង*
កាលបើវិញ្ញាណប្រាសចាករាង *នឹងដេកដួលគ្រាងលើផែនដី ។*
រាងកាយអ្នកមានឬអ្នកក្រ *ផាត់ស្គមខ្មៅស ប្រុសឬស្រី*
កាលបើស្លាប់ហើយគ្មានន័យអ្វី *គេមិនគប្បីទុកលើផ្ទះ ។*
គេនាំទៅកប់ឬបូជា *នៅលើទីឆ្លាណាមិនច្បាស់*
ជូននៅក្នុងវត្ត ជូនកៀនផ្ទះ *ជូនក្នុងព្រៃក្រាស់ឆ្ងាយកន្លង ។*
រួចហើយគេនាំគ្នាវិលវិញ *យើងនៅទោម្នេញក្នុងព្រៃស្រោង*
ព្រៃដែលគេស្គាល់ព្រៃខ្មោចលង *ព្រៃនោះឯងហោងជាផ្ទះថ្មីអ្នក ៕*